

Проповед 236

Исус идва при нас

Прочит: Марк 6, 53 - 56

Скъпи братя и сестри,

Нашият свят страда от много болести. Дори ние самите не съзнаваме колко болен е светът, в който живеем. Ако се огледаме, ще разберем това. Всяко едно нещо, което ни заобикаля, ни го казва: хората, взаимоотношенията, упадъкът на ценностите, омразата и падението. Ние, хората, се опитваме да излекуваме този свят, но не успяваме, защото като че ли не можем да открием лекарството, от което така много се нуждаем. Когато мислим за този свят, не може да не забележим, че това, от което той се нуждае, е спасение. Спасение на душите на хората, спасение от упадък и провалите. Този свят се нуждае да бъде спасен от самия себе си. Много хора, които разбират това, обаче, се опитват да отложат решаването на проблема максимално, за да могат да се насладят на нещата, които този свят им предлага, като не съзнават, че животът в този свят и по правилата на този свят ги отдалечава от Бога. Някой си човек имал приятел християнин, който го убеждавал да приеме Христос за свой Господ и Спасител. Той отказвал, като се мотивирал по следния начин: Има време за всичко. Ще повярвам в предсмъртния си час, така, както направил разбойникът на кръста. Всеки човек има пред себе си своя единадесети час. Тогава неговият вярващ приятел го попитал: Кой разбойник имаш по точно предвид, защото там са били двама. Смутен човекът отговорил: А, виж, това го бях забравил. И постъпил разумно, като се обърнал към Господа, за да не погине, както втория разбойник. Много хора отлагат, но истината е, че щом Бог те призове, щом Исус ти каже: Ела при мен, не трябва да отлагаш, а да станеш и да тръгнеш след Него. Защото въпреки големите успехи на медицината, и големия напредък на психологията, Бог си остава единственият, който може да се погрижи истински за нашите тела и души. Когато Исус дойде при нас, Той очаква да Го приемем. Ако ние Го приемем, тогава Той ще донесе изцеление на всичко болно в нас и ще ни помогне да стигнем до Неговото царство. Днешният пасаж ни говори за това как Исус посети една земя, която беше болна и страдаща, и се нуждаеше от изцеление на всяко едно равнище. Това не е необичайно, защото на този свят всяка една част от тази земя се нуждае от изцеление. Необичайното беше, че хората имаха толкова осъзната нужда от Спасение, че когато Спасителят отиде при тях, те не пропуснаха възможността си.

1. Страхотно преживяване. Генисаретската земя е мястото, до което Исус стига в днешната история. Сведения за така наречената "Генисаретската земя" имаме още от 15 век преди Христа. Намираме такива сведения тук и в Матей 14:34. Тя е била една малка земя, дълга три-четири мили. Намира се на западния бряг на Галилейско море. В Генисаретската земя са се намирали и градовете Капернаум и Витсаида, които Исус Христос посещавал често. Била е плодородна и богата земя. Когато четем това, което се случило, както е описано от Марк, си казваме - какво страхотно преживяване - когато Исус и учениците Му слизат на брега, веднага ги заобикалят хора, които търсят Исус, които искат да бъдат изцелени и да получат шанс за нов живот. Ние бихме се радвали, ако интересът към църквата е толкова голям. От друга страна, представете си преживяването на хората от тази земя - те отиват болни, натоварени с тежестта на товара, който носят в

живота си, отиват пълни с болести и разочаровани, а се връщат здрави и пълни с живот. Това е преживяване, което всеки един от нас би си пожелал. Колко хубаво би било Исус да е тук, да изцелява и да ни учи, да ни отгървава от всяка boleжка и всяко страдание, което имаме, да ни дава шанс за нов живот, да се наслаждаваме на чудесата, които върши, на изцеленията, които виждаме. От друга страна, четейки този интересен разказ за хубавото преживяване на хората от тази земя, не можем да не си зададем някои въпроси: Истина ли е този разказ на Библията? Изчерпала ли се е Неговата чудна сила? Или хората вече нямат голямо значение за Него? Защо не се случват чудеса и на нас? Ще се опитаме да отговорим на всички тези въпроси,

2. Няколко опити за обяснения: Защо не се случват толкова чудеса днес? Има няколко теории, които се опитват да обяснят липсата на чудеса в наши дни. Първата казва, че месианското време е отминало с възнесението на Исус Христос от тази земя. Чудесата бавно са намалели след Възнесение и днес съвсем са престанали. Това твърдение обаче не издържа проверката на Библията. В Деяния на апостолите четем, че учениците на Исус вършеха чудеса и те не бяха по-малки от тези на Исус Христос. Имаше много изцеления и дори възкресения на хора. Освен това Исус ни обещава Своята сила и едва ли е искал чудесата да престанат. Другата теория казва, че чудеса е имало до времето на събирането на различните библейски книги в една обща книга и издаването и. Днес ние имаме Библията като фундамент на вярата ни, казват хората, защитаващи тази теза, и не се нуждаем от чудеса. Това обаче не е съвсем така; ние знаем от нашето ежедневие, че чудесата са необходими, даже жизнено необходими. Ние се молим ежедневно за слабостите и болките си, молим се за болни и нуждаещи се хора и получаваме чудни отговори, и виждаме чудесни изцеления. Вярата ни е основана на Божието слово, но въпреки това ние имаме тази възможност да се молим за хората, които се нуждаят от нашите молитви и помощ. Третата теория казва, че чудесата намаляват по една проста причина - християните и църквите стават все по-слаби. Причината за това не е никак сложна за разбиране - ние, християните, живеем в един свят, в който всичко е премерено и пресметнато. Ние имаме сигурност и не се нуждаем от Исус. Ние все по-малко разчитаме на Бога, забравяме да живеем един живот в ежедневна връзка със Спасителя. Търсим разрешения, опитваме да се справим със собствени сили и накрая разрешаваме проблемите си със собствени средства. Ако не търсим Бога и Неговата помощ, не можем да очакваме чудеса. Той няма да ни помогне. Това е теорията, на която аз лично съм най-склонен да вярвам, но нека не забравяме, че всичко това са само теории; истината ще разберем, когато срещнем Бога в Неговото царство. Във времето, което описва днешният текст, имаше много чудеса и изцеления. Ще помислим върху въпроса защо е така и кои са предпоставките да се случи.

3. Исус идва при нас. В началото на пасажа се казва: **"И като преминаха отвъд езерото, дойдоха в Генисаретската земя и излязоха на сушата."** Исус идва при нас и иска да ни Се открие. Човешката история познава много случаи, когато Исус Христос е пожелал да Се открие на дадена страна или регион, както го прави в нашия текст с "Генисаретската земя". В такива моменти настава съживление. Той избира точното време и идва, за да излее благоволенията Си и да даде спасение на хората, които живеят там. Аз лично вярвам, че моментът за нашата страна не е дошъл все още. Там, където по Неговата воля е настъпвало такова съживление, винаги са ставали чудеса - чудеса на докоснати и изцелени хора. Историята познава много такива случаи. Не е необходимо да се ровим кой знае колко за да ги открием - методисткото движение във Великобритания е един ярък пример. Това, което се случва тогава е, че в едно прогнило, алкохолизирано и раздирано от противоречия общество се появява един човек с вестта за Исус Христос и настъпват чудеса. Много от хората успяват да се преборят с пороците си и започват да живеят нов

живот с Исус Христос. Благодарение на тази голяма промяна в обществото, в тази част на Европа се избягват кървавите селските войни, характерни за останалите части на континента. Бог иска да дойде при хората - иска да дойде и в нашата страна, и в нашия град - но за целта трябва да Го искаме, да Го очакваме и да копнеем за Неговото идване, да сме готови за идването Му. Ако е така, ще се случи и второто, което нашият текст описва малко по-долу.

4. Хората Го познаха. *"А когато излязоха от ладията, хората веднага Го познаха;"* Явно хората бяха чували за Него и преди. Има голяма разлика между това да знаеш кой е Исус Христос и да Го познаваш. В нашата страна има много хора, които знаят Кой е Исус Христос, но съвсем малко, които Го познават. В Генисаретската земя имаше много такива хора, които знаеха Кой е Исус - бяха чували за Него и знаеха, че може да им помогне. Много от тях, както по-късно става видно от текста, бяха в голяма нужда - нуждаеха се от изцеление. Когато човек се нуждае от изцеление, опитва всичко. Вероятно за много от тези хора Исус беше единствения шанс и надежда. Затова хората се стичаха при Него. За да опиташ изцелителната сила на Исус, трябва да Му се довериш, и да отидеш при Него. Когато Исус е желан, когато хората се нуждаят от Него, когато Го допускат до себе си, чудесата идват много по-лесно. Когато ние се доверяваме на Исус и Го молим за помощ, ние отваряме врата за Неговото действие. Ситуацията в Генисаретската земя силно контрастира с тази от началото на главата, в която Исус посещава родния си град: **"И не можеше да извърши там никакво велико дело, освен когато положи ръце на неколцина болни и ги изцели. И се чудеше на тяхното неверие. Исус обикаляше околните села и поучаваше."** Дали Исус ще извърши чудеса в живота ни или не, зависи от това дали ние ще отворим сърцата си и ще Го допуснем. Там, където хората отвориха сърцата си и допуснаха Бог да действа, се получиха невероятни резултати - по-големи, отколкото самите хора очакваха. Това е нещо, което ние трябва да приложим и в своя живот. Ако не сме се доверили на Бога, да Му се доверим, а ако вече сме го направили, да погледнем и проверим сърцата си - докъде стига доверието ни в Спасителя. Дали залагаме на себе си, или на Исус Христос. Да помислим и да заложим на правилната карта. Да разберем, че си струва да заложим на Този, Който даде всичко за нас, на Този, Който пожертва всичко за да живеем ние, на Този, Който даде живота Си на кръста на Голгота, за нашето Спасение, за да можем да сме във вечния живот. Огледайте се и разберете, че Исус Христос е дал всичко за вас, доверете Му целите си сърца и целия си живот. Нека да запомним - когато Исус минава през нашия град и ни вика, ние трябва да Му обърнем внимание и да Го последваме. Там, където Му доверим сърцата си, се случват чудеса.

5. Служение. Работата ни с Исус Христос обаче не свършва дотук. Не се изчерпва с нашето собствено спасение. Когато ние самите бъдем спасени и изцелени, трябва да продължим да действаме. Когато хората в Генисаретската земя разбраха Кой е Исус и колко голяма сила има за да променя човешкия живот, се активираха. Евангелието на Марк казва: **"и се разтичаха по цялата онази околност и започнаха да носят на легла болните там, където чуеха, че се намирал Той."** Промененият живот, докосването до Божията любов, трябва да ни направи активни в грижата за хората около нас. Хората, които посрещнаха Исус, помислиха и се поинтересуваха къде има хора, които се нуждаят от докосването на Исус, поискаха да споделят чудото на вярата и изцелението с хората около себе си, с тези, които наистина се нуждаят от Исус и не можеха да отидат при Него. Важно е да знаем, че тук се касае не само за хората с увреждания. В нашият свят има толкова много хора, които страдат от страховете си и изпадат в дълбоки депресии. Те са толкова затворени в себе си, че не могат сами да отидат при Исус. Те се нуждаят от помощ, както тогава в Генисаретската земя: **"И където и да влизаше Исус, в села или градове, или в колиби, слагаха болните по пазарите и Му**

се молеха да се допрат поне до полите на дрехите Му;" Хората, които бяха познали Исус, полагаха всички усилия, правеха каквото зависи от тях, за да могат техните приятели и познати да научат за Исус Христос и да бъдат изцелени. Важно е да съзнаваме тази си отговорност. Има толкова хора в този свят, които не могат да научат за Спасителя по-друг начин, освен чрез нас. Хора, които страдат от страховете или амбициите си, хора, които страдат под теглото на проваления си живот, под бремето на зависимости, независимо дали те се наричат наркотици, или алкохол, или кариера, или какво ли още не. Те се нуждаят от някой, който да ги заведе при Спасителя. Всички познаваме такива хора, но леността ни ни кара да оставаме пасивни. Заведете хората около вас до Исус и тогава ще видите чудеса, не просто физически изцеления, а и променени съдби, новородени хора, посветили живота си на Бога.

б. Резултат. Резултатът е много насърчаващ: ***"и колкото души се допиреха, се изцеляваха."*** Всеки, който отиваше при Спасителя и решаваше да посвети живота си на Него, беше изцелен. Това не е просто резултат, а обещание. Бог ни обещава: всеки един от вас, който дойде при Мен, ще бъде спасен. ***"Елате при Мене всички вие, които сте отрудени и сте обременени, и аз ще ви успокоя"*** Всеки един, който чувства нуждата от Спасителя, е добре дошъл, нито един няма да бъде върнат. Единственото условие е да отидем при Него и да отворим сърцата си за Исус Христос. Както казва пророк Еремия 17, 14: ***"Изцели ме, Господи, и ще бъда изцелен; спаси ме и ще бъда спасен; защото с Теб аз се хваля."*** Единствената ни надежда е в Исус. Важно е да го запомним: Исус няма да върне никого. Протегнете ръка към Него и бъдете спасени.

Исус Христос е надеждата на света. Не пропускайте да Му се посветите. Той ви кани всеки ден. Дайте Му цялото си сърце и когато го направите, тогава животът ви ще изглежда по различен начин. Когато това стане обаче, не забравяйте за хората около вас, които се нуждаят от Него, тези които са в духовна тъма и страдание. Заведете ги при Исус, кажете им за Спасението. Тогава ще усетите истинска наслада от това да видите хората около вас спасени и посветени на Господа, здраво стъпили във вечния живот. Това ще се превърне в голямо благословение за вас и вашите семейства. Амин.